

PÜNKÖSDVASÁRNAP

1-5 oldal

Olv.: ApCsel 2,1-11 – 1Kor 12,3b-7.12-13 – Jn 15,26-27;16,12-15

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves testvérek, Pünkösöd ünnepe van! Talán nyugodtan mondhatom, készültünk erre az ünnepre, függetlenül attól, hogy itt most éppen mennyien vagyunk. Legyen ellenpontja ennek a tegnapi csíksomlyói zárandoklat és az ottani ünnepi szentmise. Bár a tanúságtétel nem számokban méretik, de igazságban mindenképpen. A természet bizonyosságot tesz a Teremtőről, és minden Pünkösdre kivirul az Isten teremtet világa, legalábbis itt a mi égövünkön, fűből, fából, virágból árad az élet. És rajtunk a sor, hogy tanúságot tegyünk ebben a világban az Isten Szent Lelkéről. Az ígélet szerint a Lélek erejében megújulhat a világ, mert az Isten hatalmat ad nekünk, embereknek, hogy újjászülessünk Istenben.

Most nézzünk önmagunkba és erre a kérdésre válaszoljunk, hogy az Isten válságkezelő tervét miképpen értelmeztük a magunk számára az elmúlt ötven nap során, sőt az azt megelőző nagybőjti időben. Mindenesetre: „az Úr Lelke betöltte a földkerekséget”, és akik befogadják az Isten Lelkét, azok új életre születhetnek: nem magukért élnek, hanem egymásért. Kérjük az Isten Szentlelkét, Aki eljön ezen a mai ünnepen, és aki befogadja, az új emberré születhet.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Nagyböjt ideje alatt, aztán a Húsvétól Pünkösdig megtett út során arra készültünk, hogy Isten válságkezelő programja elérjen bennünket. Mert hiszen emberi életünk válságok közepette a megpróbáltatások útja. És nyilvánvalóan az ember gondolkodik, miképpen tud a válságok fölé emelkedni, mert az ember a megoldást keresi.

Persze ez a mai ünnep, amely a Szentlélek eljövételének az ünnepe, Isten programjának a megkoronázása. Hiszen Őt ígéri Jézus Krisztus, aki azért lett emberré, hogy megmutassa nekünk Isten szeretetét és megtanítsa bennünket arra, hogy hogyan kell válaszolni a szeretetre. És ahogy hallottuk is a mai üzenetekben: eljön a Lélek, az Isten Lelke, pontosabb fogalmak szerint Jézus Lelke, és képessé tesz bennünket arra, hogy tanúságot tegyünk Istenről és megjelenítsük ebben a világban Isten programját, ami a válságok fölé emel bennünket. A Lélek erejében újjászülethetünk, és valójában az Isten Lelkében való újjászületés hatalom. Az Isten hatalma tölt el bennünket, hogy ebben a világban, megpróbáltatások közepette, ellenségektől körülvéve mi tanúságot tehesünk Istenről.

Mi emberek, különösen a mai világban, szembesülünk azzal, hogy az evilági biztonság mindennél fontosabb a számunkra, evilági biztonság ígézetében élünk. És a világ, hisz az Istenben vagy nem hisz az Istenben, keresi a választ, hogy biztonságos élete legyen. Nem biztos, hogy a világ, amikor a válaszokat keresi és a biztonságot szeretné megtalálni, elérni, akkor valóban olyan motivációja van, ami az ő egyéni életének és közösségi életének a megoldása. Nagyon érdekes, ezzel ma sokat foglalkoznak a gondolkodók, akkor, amikor az evilági biztonság mindennél fontosabb lesz, mindenek fölé nő, mert az ember válságok közepette szenved, az evilági válságkezelés harcok által történik. Szembesülünk a világnak ezzel a próbálkozásával. Egészen más az Isten ajánlata. Hiszen harcok által hogyan tud

válságok fölé emelkedni az ember? Hiszen a harc által belemerítkezik a válságokba – persze abban a tudatban, hogy győz.

Kedves testvérek, egészen más Isten ajánlata. Ha befogadjátok a Lelket, akkor hatalmat ad az Isten arra, hogy új életet éljete. És ez az új élet az Isten válságkezelő programja. És akkor csak egy-egy gondolatot a Megtestesülés programját illetően és a Megváltás programját illetően. A Megtestesülés ajándéka: Jézus értünk emberré lett, mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz el, ne vesszen. Jézus embersorsunkat vállalta, ezt a Biblia sajátosan így fejezi ki, hogy elhagyta mennyei trónusát. Elhagyta égi trónusát, de az Atyát nem, hanem pontosan elhozta ide az Atya szeretetét. Hiszen azért lett értünk emberré, hogy megmutassa nekünk, milyen is annak az Istennek a szeretete, akitől elfordultunk. Az Isten, Aki szeret, értünk van – erről sokat beszéltem, nem óhajtom a szavakat szaporítani.

A Megtestesülés programja ezt jelenti, megjeleníti itt a mi emberi világunkban Istent, akit soha nem látott senki, az egyszülött Fiú, Jézus Krisztus nyilatkoztatta ki nekünk. És aki akarta, aki akarja, Jézus Krisztus tanításából, Jézus Krisztus példája nyomán megismerheti az Istent. És az embernek, mivel szabadsága van, fenntarthatja az álláspontját, az állásfoglalását, és nem kíván kapcsolatot tartani vagy létesíteni a szeretet Istenével, Aki értünk van. Úgy gondolja az ember, hogy kezébe veheti a maga sorsát és el tudja rendezni az ügyeit.

A Megváltás misztériuma pedig pontosan azt jelenti, amely Jézus küldetését állítja elénk, életútját, és amikor befejezi küldetését Jézus, akkor – megint az Írás megfogalmazásában – visszatér az Atyához, elfoglalja helyét az Isten jobbán, de nem hagy magunkra bennünket. Ahogy akkor, amikor értünk emberré lett, akkor az Atya misztériumát jelenítette meg a mi világunkban, és most, amikor visszatér az Atyához, a mennybemenetelnek az ünnepe, akkor itt marad velünk: veletek maradok minden nap a világ végezetéig.

És Jézus Krisztus azok által van jelen ebben a világban, akik Isten lelkéből újjászülettek, akik fölsímték a hatalmat, amely a legnagyobb hatalom ebben a világban, amely világban az emberek a harc folytán keresik a válságok megoldását, ebben a világban a legnagyobb hatalom annak a kezében van, aki Isten Lelkéből újjászületett. Menjete el az egész világra, hirdessétek az evangéliumot, kereszteljete meg mindenkit az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, és aki befogadja az Isten Lelkét, az új életet nyer. És ez az új élet, erről is rengeteget beszéltem, csak a válaszmondatot: nem magának él az ember, hanem a másékért, egymásért élünk.

A megváltó Krisztus azok által van itt ebben a világban, akik magukévá tették ezt a gondolatot, akik valóban Isten Lelkéből újjászülettek és vállalták a válságkezelésnek ezt a kockázatát, hogy nem azáltal akarnak győzni, hogy legyőzik a másikat, hanem azáltal, hogy megjelenítik ebben a világban az Isten szeretetét. Ami kétpólusú szeretet, egyszer azt fejezi ki, hogy érted vagyok, nem magamnak élek, hanem érted, és a másik pólusa: nem azért jöttem, hogy nekem szolgáljanak, nem én vagyok a világ közepe, hanem azért jöttem, hogy szolgáljak Jézus példája nyomán.

És ezáltal jelenik meg, az istenszeretet által és az isteni szolgálat által ebben a világban a föltámadott Jézus és – ahogy erről beszéltem – Jézus új létmódja. A föltámadott Jézus, aki az Atya jobbán elfoglalta a helyét, velünk marad, mégpedig azáltal, hogy mi ebben a világban a gondjaink, bajaink megoldását egyetlen igazságra helyezzük, arra, hogy egymásért vagyunk és egymást szolgáljuk.

Testvérek, ez az isteni program fejeződik be vagy koronáztatik meg Pünkösdi ünnepén, ami ahogy ugye mostanában, a mai nap is a televízióban hallottam, hogy konferálták, hogy ez az ünnep az Egyház születésének az ünnepe. Ez az ünnep a Megváltó jelenléte a világunkban, ez az ünnep a missziónak a kezdete. A misszió a miénk, akik tanúságot teszünk az új életről ebben a világban, abban a hitben és azzal a hittel, hogy ez válasz az ember számára, ez válasz a világnak. Éppen az imént is említettem a szentmise bevezetőjében ezt a gondolatot, hogy a természet bizonyosságot tesz arról, hogy Isten a Teremtő, fölragyog az élet áradásában az új élet, az isteni válasz megjelenik a mi tanúságtételünk által.

Kedves testvérek! Ezen a mai ünnepen erre az isteni tervre kell bólintanunk, igent mondanunk.

Csak egy visszautalást hadd tegyek. A zsidók pünkösdi ünnepe három tényezőre épül, három misztériumot emlegettek a zsidók ezen az ünnepen. Ez egy aratási ünnep volt, hálát adtak az Istennek a termésért, ebben a hála, a köszönet gondolata jelenik meg. A második, amire emlékeztek a zsidók ezen az ünnepen, a törvénynek az ajándéka. A Sínai-hegyen az Isten villámlás és ézengés közepette adja át a törvényt a népnek és mintegy kalapácsokkal veri népére az abroncsot, ami összetartja a népet, a törvényt. Ezek nagyon kemény törvények, a Tízparancsolat. De nem elegendő az abroncsokat biztosítani, hanem az embernek, akit az abroncsok védenek, tartanak egyben gondolatilag és életünk egységét tekintve, az embernek magának is belülről meg kell erősödnie.

És Pünkösdi ünnepe pontosan ezt a harmadik elemet jeleníti meg. A Lélek, Jézus Lelke, aki az Atya szeretetét bemutatta, Jézus Lelke, aki beteljesítette a megváltás művét, szeretetből föláldozta az életét, ez a mű a mi életünkben akkor jelenik meg, amikor a feltámadásra hivatkozva a köztünk élő Jézusról – veletek maradok mindennap a világ végéig – ez az Egyház misztériuma. Vissza kell találnunk nemcsak az Istenhez, hanem az Egyház közösségeibe is, ennyi ember nem tudja képviselni a keresztény világot. Az Isten gondolata, az Isten megváltásterve, válságkezelő programja, ami biztonságunkat jelenti, az arról szól, hogy fölismeri minden ember, hogy nem élhet önmagának, hanem csak egymásért élhetünk, ez pedig csak közösségben lehetséges.

Közösségben pedig az ember – itt jönnek a talentumok, amiket énekeltünk, a Lélek ajándékai, ezeket talentumnak, karizmának is mondhatjuk, ezeknek kell megjeleníteni a világunkban és akkor egy megváltott világ jön létre. Egy olyan világ, amelyben igazi értékek jelennek meg, olyan értékek, amikre életet lehet építeni. Nekünk a küldetésünk erről tanúságot tenni, és bizony a mi világunkban ez különös felszólítás, hiszen egy szekularizált világban élünk, Isten nélküli világot teremt az emberiség, Isten nélkül akar élni az emberiség, a maga életét akarja élni.

Különutasok vagyunk, saját istenképet gyártunk magunknak helyett, hogy azon gondolkodnánk, hogy az Isten a képére teremtett minden embert. És pontosan ahhoz az istenképiséghez kellene igazodni, nem pedig ahhoz az istenképiséghez, amit magunknak gyártottunk és amely emberisten kép az különutas világot jelent. Hanem valóban az Isten terve, az Isten megváltó terve az, ami ajándék a világnak, az életnek az ajándéka.

Én azt kívánom a testvéreknek, hogy ismerjük ezt fel, hogy nem elegendő ismerni az igazságot, nem elegendő ismerni a törvényeket. Hát az igazságokkal mindig mi viaskodunk, a törvényeket mindig mi tudjuk megszegni. Az embernek magának kell erővel és erőben megújulni, és ehhez kell a legnagyobb erő, hogy az ember valóban a másikkal éljen, a másik életét szolgálja.

És ebből az isteni tervből egy új világ születik, és ez a világ az, amely az ember vágyaiban, az ember álmaiban él, de ezért külön-külön mindegyikünk felelős. Különböző nyafogással, szitkozódásokkal, ellenségeskedéssel, gyűlölködéssel semmire sem megyünk. Egyedül az élet igazsága újíthat meg bennünket és újíthatja meg a világot, ami az Isten szeretetére épül.

+ *A M E N* +

Hívek könyörgése előtt

Kedves testvérek, a hívek könyörgését hallgatjuk – valójában nem meghallgatni kell, hanem ez a mi könyörgésünk, a mi kérésünk, csak valaki segít abban, hogy megfogalmazza a kéréseket. A zsidóság amikor ezzel a kérdéssel viaskodott, akkor sajátos módon fejezte ki magát, és a mi imádságos könyvünkben évente háromszor-négyszer kerül sorra ez a zsoltár, amit a zsidók imádkoztak. Ma hajnalban is ezt az imádságot imádkoztam, ez egy olyan ima, ami mindig próbára teszi a szívemet, hogy hogyan is vehetjük az ajkunkra. Persze a zsidóság amikor ezt imádkozta, még nem erősített meg az Isten Szentlelkének az erejében, de mi már igen, Jézus Krisztusban, aki nem megszüntetni jött a törvényt, hanem tökéletessé tenni.

Pontosan ez a kettősség jelenik meg majd az áldás előtt, addig kikeresem és mindenképpen szeretném a testvéreket ezzel szembesíteni. Mert most, amikor a hívek könyörgését imádkozzuk Pünkösöd ünnepén, akkor a lelki adományokat soroljuk föl, és ezek nélkül az adományok nélkül nem lehet istenes életet élni. Ezért kell könyörögni, ezekért az ajándékokért, mert ezek nélkül hiába tudjuk, mi az igazság, nem tudunk Isten tanúi lenni ebben a világban. Na, ezt akarom majd ezzel a három-négy mondattal megvilágosítani a testvéreknek.

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Az Isten áldásával elindulunk a mindennapjainkba a szó legszorosabb értelmében is, hiszen a mai nappal a húsvéti idő bezárul, és az úgynevezett hétköznapiak következnek. Hát, életünkben sokkal több a hétköznapi, mint az ünnep, éppen ezért nem véletlen, hogy az Egyház mennyire komolyan gondolta az ünnepnapok üzenetét, amikor az ember lelkileg megerősödik, hogy a hétköznapi világában keresztény emberhez méltóan helyt tudjon állni. És ez nem elsősorban a munkahelyi helytállás, az is, de legfőképpen a keresztény értékekhez való igazodás szellemében való helytállás, amihez bátorság kell.

Sose felejtsem el, Kenyában, amikor egyszer egy hatalmas szegénytelep közepén lévő sajátos templomnak kinevezett helyiségben misézhettem, akkor a székelyek közül – mint itt a mi asszonyaink meg férjaink a székelyt alkotva vezetik az éneket – az egyik asszony mondta: mi azért vagyunk itt vasárnap, hogy a hétköznapiakat kibírjuk. Bizony az Egyház üzenete ez, hogy a vasárnap olyan lelki gazdagodást jelentsen, hogy a hétköznapi ki ne fogjanak rajtunk. Testvérek, ezt a lelki töltekezést egy wellness-ben nem lehet megszerezni. Karácsonyt, Húsvétot, Pünkösödöt ünnepelni különböző szórakozóhelyeken, ez nem a lelki gazdagodás helye. Nem arról van szó, hogy ellene, de a vasárnap az ünnep, másról szól, és ezt nem lehet föl váltani evilági, nem is tudom, ünnepkereséssel.

Ugye azt mondtam, hogy a modern világ az evilági biztonság ígézetétől megszédült. Hogy ez mennyire így van, most ezt saját bőrünkön tapasztaljuk, úgyhogy az idei Húsvéton meg Pünkösödön ez különösen is szól hozzánk. Hiszen Unióról van szó egyszer, másodszor NATO-ról. Hányszor mondták itt az elmúlt hetek során, hogy mit vártunk az Uniótól, mit vártunk a NATO-tól. Ugye evilági biztonságot, és az evilági biztonság a válságok kezelését harc által igyekszik elérni. Hát telibe talál sajnos ez bennünket éppen ezekkel a szervezetekkel

kapcsolatosan, amik biztonságot ígértek, védelmet ígértek, aztán egyfolytában arról hallunk, hogy hogyan lehetne a fegyveres készenlétet erősíteni. Azt hisszük, hogy ez a válságkezelésnek a módja? Pontosan ezért nagyon-nagyon az elevenünkbe vág az idei Húsvétnek meg Pünkösdek az üzenete.

És amit ígértem. Az Ószövetség világában amikor biztonságot kerestek és a válságoktól való szabadulást, íme így imádkoztak. Nekem ez mindig egy nagy lelki kint jelent, nem is szoktam így imádkozni pontosan, mert íme halljuk. „Körülvettek mind a nemzetek, de az Úr nevében porba sújtom őket. Szorongatnak minden oldalról, de az Úr nevében porba sújtom őket. Körülvettek, mint a méhrajok, tűzük felém csapott, mint a rőzseláng, de az Úr nevében porba sújtom őket”. Na, hát ezt nehéz imádkozni az Újszövetség embereinek. Mert a zsidó gondolkodásban ennek helye volt, ők egy egészen sajátos kapcsolatot ápoltak az Istennel.

És íme, ez egy ószövetségi zsoltár, mégpedig a 117-es zsoltár, és már itt is az újszövetségi üzenet is megjelenik, az, amit éppen Pünkösöd üzent nekünk, hogy a válságkezelés egyetlen módja új életre születni Lélekben, Isten Lelkében. Ezzel a hatalommal a világi hatalom nem tud mit kezdeni, ez a szeretetnek a hatalma. És íme, már ebben a zsoltárban, ezt már szívesen imádkozom, ami utána van. „Nekem jöttek, ütlegetek, már-már elestem, de az Úr felkarolt, és megsegített. Az Úr erősségem és dicsőségem, ő lett az én szabadítóm. Örömujjongástól és énektől hangosak az igazak sátrai. Az Úr jobbjára tett nagy dolgokat, az Úr jobbjára emelt föl engem, az Úr jobbjára művelt csodákat! Nem halok meg, hanem élek, hogy hirdessem az Úr nagy tetteit. Megfenyített az Úr és megpróbált, de nem adott halálra engem”. „Az Úrhoz fohászkodtam a szenvedés idején, meghallgatott, és tágas útra vezetett. Velem van az én Uram, Istenem, mitől féljek, ember mit árthat nekem? Velem van az Úr, aki mindenben segítöm, és megláthatom, hogyan szégyenül meg ellenségem. Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberekben bizakodni. Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint hatalmasokban reménykedni”.

Testvérek! Húsvét üzenete, Pünkösöd üzenete: az egyetlen hatalom, ami a válságok fölé emel bennünket, a szeretet hatalma, mert nem elpusztítani akarjuk egymást, hanem a szeretetünkben megmenteni. Ehhez kérjük most az Isten áldását, a segítséget.

+ Á L D Á S +